

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 16. júna 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. G. G.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, účinného do 1. januára 2006 (ďalej už len „Tr. zák.“) a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. februára 2011, sp. zn. 3To 88/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Ing. G. G. s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 17. mája 2010, sp. zn. 2T 102/2008, bol obvinený **Ing. G. G.** uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku z trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 208 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že :

1/ dňa 08. októbra 2005 v čase asi o 15.30 hod. po ceste č. I. v km X. pri obci V. v smere na T. v ľavom jazdnom pruhu viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, ev. č.: X., pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, keď pri predchádzaní v pravom jazdnom pruhu idúcich motocyklov nedodržel bezpečný pozdĺžny a priečny odstup a prešiel z ľavého do pravého jazdného pruhu, kde pravou prednou bočnou časťou svojho motorového vozidla narazil do ľavej strany motocykla zn. Suzuki, DL 650, ev. č.: X., vedeného E. D., v dôsledku čoho E. D. spadol na zem, čím mu spôsobil ťažké zranenie, a to trieštivú zlomeninu tela lýtkovej kosti vľavo, pomliaždenie ihlicového nervu ťažkého stupňa s poruchou jeho funkcie, pomliaždenie ľavej bedrovej oblasti a lopaty ľavej bedrovej kosti s dobou liečenia v trvaní 6 mesiacov,

2/ dňa 08. októbra 2005 v čase asi o 15.30 hod. na ceste č. I. v km X. pri obci V. v smere na T. potom ako pri predchádzaní narazil s motorovým vozidlom zn. Ford Mondeo, ev. č.: X. do motocykla zn. Suzuki, DL 650, ev. č.: X., a spôsobil tak dopravnú nehodu, pri ktorej motocyklista E. D. utrpel ťažké zranenia vyžadujúce dobu liečenia v trvaní 6 mesiacov, s motorovým vozidlom na mieste nehody nezastavil a utiekol do miesta svojho bydliska, kde motorové vozidlo odstavil v garáži bez toho, aby privolal lekársku pomoc.

Za to bol odsúdený podľa § 224 ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodené strany (E. D., nar. X., bytom N.; V.; O.; V.; S.) s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Odvolanie obvineného Ing. G. G. proti vyššie citovanému rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Trnave z 22. februára 2011, sp. zn. 3To 88/2010, podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale podané odvolanie bolo zamietnuté.

Dňa 11. apríla 2011 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Š. A. na Okresnom súde Trnava dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pričom toto bolo následne (6. mája 2011) uvedeným prvostupňovým súdom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

V písomnom odôvodnení dovolania obvinený namietal predovšetkým tú skutočnosť, že v rámci vykonaného dokazovania, či už v prípravnom konaní alebo na hlavných pojednávaniach nebolo žiadnym priamym alebo nepriamym dôkazom preukázané, že by práve on bol šoférom motorového vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu.

Poukázal tiež na to, že nesúhlasí s hodnotením výpovede svedka S., ktorý mal potvrdiť jeho obranu, ako účelovej z dôvodu, že ide o jeho spoločníka vo firme R. a že je voči nemu vedené trestné stíhanie, doposiaľ právoplatne neskončené.

Súdy oboch stupňov podľa jeho názoru ustálili vinu bez dôsledného vyhodnotenia ostatných dôkazov vo vzájomnej súvislosti a tiež bez toho, aby sa riadne vysporiadali s jeho zavinením. Nesprávne vyhodnotili právne posúdenie zisteného skutkového stavu a nevysporiadali sa dôsledne s jeho obhajobou, preukazujúcou, že predmetný trestný čin nespáchal.

Má za to, že tak rozhodnutie odvolacieho súdu, ako i jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa sú nezákonné, pretože bez toho, aby mu bolo nepochybne preukázané spáchanie posudzovaného skutku, je v nich v podstate obsiahnutý záver, že ak jeho obrana bola spochybnená, potom sa mal dopustiť spáchania skutku.

Ako na záver obvinený podotkol, k nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku dochádza aj vtedy, keď konanie páchatel'a je právne kvalifikované ako trestný čin, hoci nie sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty deliktu, čo zakladá existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z dôvodov vyššie uvedených preto obvinený Ing. G. G. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie ustanovenia § 319 Tr. por. napadnutým rozhodnutím Krajského súdu v Trnave a toto rozhodnutie zrušil, tiež aby zrušil i rozsudok Okresného súdu Trnava zo 17. mája 2010, sp. zn. 2 T 102/2008 a tomuto súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť.

K predmetnému dovolaniu zaslal 20. apríla 2011 písomne vyjadrenie i prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (č. l. 454 - 455).

Uviedol v ňom pritom, že s tvrdeniami vyslovenými v podanom dovolaní nie je možné súhlasiť, tieto považuje za nesprávne a nedôvodné. Je toho názoru, že súdy v rozsahu potrebnom pre vydanie rozhodnutia zistili skutkový stav veci, ktorý náležitým spôsobom vyhodnotili a vyslovili tomu zodpovedajúce závery o vine a treste. Ako ďalej zdôraznil, obvinený bol usvedčovaný zo spáchania predmetných trestných činov viacerými dôkazmi, predovšetkým výpoveďami poškodeného, priamych svedkov J. B., J. H., I. C., závermi

znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva i cestnej dopravy, a celým radom ďalších nepriamych dôkazov. Bolo preukázané, že užívateľom dotknutého motorového vozidla Ford Mondeo, EČV: X., bol práve obvinený Ing. G. G. a toto používal aj v deň, kedy došlo k nehode, čo mal aj sám potvrdiť. Jeho obhajobu, založenú v podstate na tom, že predmetné vozidlo požičal dňa 08. októbra 2005 okolo 11.00 hod. v P. osobe S. S., ktorý potreboval ísť do N., súd podľa neho správne vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa vyvodu trestnej zodpovednosti a uloženiu trestu. Rovnako má tiež za to, že i výpoveď svedka J. S. bola dôvodne vyhodnotená ako účelová.

Podľa jeho názoru nie je teda v predmetnej trestnej veci naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutkových okolností, resp. nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia), a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave **právnych chýb** rozhodnutia

vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na obsah podaného dovolania obvineného Ing. G. G., v ktorom tento namieta len jednotlivé skutkové zistenia súdov, resp. správnosť hodnotenia dôkazov, je potrebné opätovne zdôrazniť tú skutočnosť, že skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací záväzný. Pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, toto považuje dovolací súd za správne, keďže aj podľa jeho názoru posudzovaný skutok napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ako aj skutkovej podstaty trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 208 Tr. zák.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. júna 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová